

“La novel·la neix de la primera frase, no pas del personatge de Dickens”

Neus Canyelles (Palma de Mallorca, 1966) publica a Proa el llibre *La novel·la de Dickens*. És autora de dos llibres de relats i de les novel·les *Cap d'Hornos*, premi Llorenç Villalonga Ciutat de Palma 2002, i *L'alè del búfal a l'hivern*, premi El Lector de l'Odissea 2006.

—Per què heu triat Dickens perquè s'aparegui a la protagonista, fins al punt de fer-lo aparèixer al títol, i la feu lectora obsessiva, de petita, de *Grans esperances*?

—A la novel·la de Dickens hi ha personatges que pateixen moltes tribulacions i problemes, com la Blanca, però té un final feliç. A la Blanca li passen problemes familiars, és òrfena, pateix una crisi personal i de salut i es troba mancada de diners. Se li acumulen tots aquests problemes i tal vegada perquè té llegit aquest llibre no ha perdut l'esperança. El llibre de Dickens era adient per a allò que volia escriure.

—Sense haver demostrat tenir una formació literària acreditada, només per haver llegit *Grans esperances* i haver escrit un conte, li ofereixen una feina de crítica literària. Voleu dir, amb això, que és molt fàcil de ser crític literari?

—No volia dir això. Tampoc no dic que sigui crítica. Només farà ressenyes, que no és igual. Explica què és el llibre i en dóna la seva opinió, i això no és ser crític literari. No diu que farà crítica literària. Crec que ser crític literari és una altra cosa. De totes maneres, darrerament he llegit crítiques literàries que només contenen, bàsicament, la història una altra vegada, no fan crítica literària.

—No expliqueu gairebé res de la vida anterior de la protagonista, ni de la relació amb el seu ex-marit, ni de què va fer quan va deixar l'orfenat. Penseu que no calia fer-ho per descriure la seva personalitat, cal deduir, no? A més, el fet de ser orfe us estalvia l'obligació de parlar de la seva família.

—Intento que amb frases molt concretes quedi ben dibuixada. Ja es diu que va estudiar, que va llegir molt i que després pràcticament ja va conèixer el seu marit i s'hi va casar i que la seva vida, amb aquella persona, la va portar al fracàs absolut. Volia començar la història en el moment que té tot de problemes personals i de salut.

Neus Canyelles publica *La novel·la de Dickens*, una novel·la, a l'editorial Proa.

—Com descriuríeu la Blanca?

—Freda, insegura. Han de ser els altres que li diguin cap on ha d'anar. I es refia molt de les persones que té al voltant.

—El fet de trobar-se desocupada, sense salut, i sense un projecte de vida, fa que la més petita oferta de feina, com la del supermercat, li obri una porta a l'esperança, a la felicitat, no?

—Sí.

—Amb les ressenyes de propina.

—Sí. Sempre tenia l'esperança de fer ressenyes, d'escriure. Ja sap que no guanyarà gaire, però pot ser un complement.

—Tampoc no heu volgut que la seva amiga tingués una gran personalitat o molta experiència de vida. Només vol ser miss.

—No hi introduïxo grans personatges. Són persones molt normals. Són unes vides que es destaquen poc.

—No heu volgut que la Blanca tingués grans ideals.

—Després de l'experiència frac-

cassada amb l'ex-marit està preocupada per problemes domèstics, per la filla i per la seva salut. Són aquestes qüestions que la mantenen viva, en certa manera, i que la fan lluitar. Veure com s'acaba el subsidi de desocupació i que no té feina, els atacs de migranya... Tot això fa que ni tan sols pensi a tenir una altra relació sentimental. A més, l'ex-marit sempre apareix i li demana coses i no se'n pot desfer. Això fa que la seva part sentimental la tingui abandonada.

—Heu triat Dickens perquè és el vostre autor preferit?

—No. M'agrada molt, però no és el que m'agrada més de tots.

—Però Dickens i les *Grans esperances* devien ser el motor de la novel·la, no?

—Tampoc. La novel·la neix a partir de la primera frase, “Avui de matí na Blanca ha tret la meitat dels seus estalvis per pagar-se el divorci.” I a partir d'aquí vaig construir la novel·la. Com que sempre escric sobre coses que conec o sé, li faig tenir atacs de migranya, malaltia que he patit. Molta gent que en té, té visions, al·lucinacions —jo no, però—, i a partir d'aquí vaig incorporar-hi la figura de Dickens.

Lluís Bonada